

کاوشی نو در معارف قرآنی
سال اول، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۹۱، پیاپی ۲
صص ۷۹-۹۴

تحلیل اجتماعی بحران‌های اقتصادی از دیدگاه مقریزی و تطبیق آن با آیات قرآن کریم

علی غلامی دهقی^{*}، فاطمه مدبر^{**}

چکیده

جامعه‌شناسی تاریخی همواره شاه راهی برای کشف قانونمندی‌های اجتماعی بوده که خدمات کاربردی مهمی را در اختیار جامعه قرار می‌دهد. بررسی‌های اقتصادی نیز، دانشی اجتماعی است که یکی از موضوع‌های محوری آن، بحران‌های اقتصادی است که گاهی از آن به تحولات اقتصادی نیز تعبیر می‌شود. از جمله آثاری که با اهتمام دکتر جمال الدین الشیال در سال ۱۳۵۸ق منتشر شده، چاپ کتابی تأثیف نقی‌الدین احمد بن علی مقریزی سورخ مصری قرن نهم، به نام «أغاثة الأمة بكشف الغمة» است که به دلیل نگاه فلسفی و توجه خاص او به تأثیر مسائل اجتماعی و اقتصادی به رویدادهای تاریخی، متمایز از دیگر آثار است. مقریزی در این اثر بر اساس روش تحقیق اجتماعی میدانی در بررسی بحران‌های اقتصادی در کشور مصر عمل کرده و در این رابطه نظریه ویژه‌ای ارائه داده است. بررسی نظریه اجتماعی مقریزی با رویکرد به آیات قرآن و برهان‌های او پیرامون علل و اسباب پیدایش بحران‌ها مسئله این پژوهش است.

واژه‌های کلیدی:

قرآن کریم، مقریزی، بحران‌های اقتصادی، نظریه اجتماعی، نظریه مقداری پول

مقدمه

آثار مهم دیگر او عبارت است از: «الإمام بأخبار من بارض الحبشة من ملوك الإسلام»، «التنازع (النزاع) والتناحص فيما بين بنى امية و بنى هاشم»^۱، «المقفي الكبير»، «امتاع الأسماع بما للرسول من الابناء و الأحوال و الحفده و المتابع»، «الخبر عن البشر»، «شذور العقود في الذكر النعمود» و تأليفات دیگری از مقریزی ثبت شده که بعضًا چاپ نشده پیش روی ماست.

اما یکی از آثار گران‌سنج این تاریخ نگار مصری که در واقع یک اثر جامعه شناختی و اقتصادی است و مغفول و مجھول مانده، رساله کم حجم «أغاثة الأمة بكشف الغمة» (نجات امت با برطرف کردن غم و اندوه) است. این کتاب به منظور روشن سازی دلایل شکل گیری نابسامانی‌های اجتماعی و اقتصادی در یکی از ادوار مهم تاریخ اسلام یعنی عصر ممالیک ترک نوشته شده است.

عصری که غلامان و جنگجویان دولت پیشین به رغم توانمندی نظامی و قدرت اخراج صلیبی‌ها از صفحات شرقی مدیترانه و ممانعت از دست‌اندازی مغولان بر مصر و شام نتوانستند سامان اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مردم را تقدیر و تدبیر کنند، و این نبود جز به علت بی تدبیری و عدم ثبات در سازمان حکومتی ممالیک (ابراهیم حسن، ۱۹۶۷، ص ۲۹۴).

یکی از اشار و گروههای اجتماعی که حاکمان مملوکی را از این بی تدبیری پرهیز می‌دادند، فقهیان و عالمان دینی بودند. مانند محمد بن محمد بن خلیل

۴- تحقیق دکتر حسین مؤنس (قاهره، ۱۹۸۸م). این کتاب به قلم سید جعفر غضبان به فارسی برگردان شده است.

تعی الدین احمد بن علی مقریزی (۷۶۶-۸۴۵ هق) از کارگزاران دیوان انشاء، قاضی، خطیب و محتسب قاهره در دولت ممالیک مصر بود. تأليف کتب متعدد در حوزه تاریخ اسلام، دولت‌های مسلمان، جغرافیای تاریخی و تاریخ اجتماعی مصر، از او چهره شاخص و کم نظری در تمدن اسلامی ساخته است. آثار ماندگار تاریخی او عبارتند از:

- «اتعاظ الحفباء بأخبار الأئمة الفاطميين الخلفاء»^۱ این کتاب تاریخ اختصاصی دولت فاطمی از آغاز شکل گیری در افریقیه تا سقوط آن به دست ایوبیان است.

- «السلوك لمعرفة دول الملوك»^۲ این اثر در واقع ادامه کتاب پیشین و درباره تاریخ مصر در دو عصر ایوبی و ممالیک (سال‌های ۵۶۷- ۸۴۴ هق) است.

- «المواعظ و الاعتبار بذكر الخطوط والآثار»^۳ معروف به خطوط مقریزی که تأليفی ارزشمند در جغرافیای تاریخی مصر است. تحول جغرافیایی قاهره و مصر، آثار و اینیه آن، تقسیمات جغرافیایی این سرزمین در دوران اسلامی و... محتوای خطوط است. شناخت مقریزی بیشتر از رهگذر سه کتاب مذکور است.

۱- این تاریخ‌نامه در سه مجلد و توسط جمال الدین شیال و محمد حلمی تحقیق و در سال‌های ۱۳۸۷- ۱۳۹۳ هق در قاهره چاپ شده است.

۲- این کتاب در چهار قسمت (مجموعاً ۱۲ مجلد) و توسط محمد مصطفی زیاده و سعید عبدالفتاح عاشور تحقیق و در سال‌های ۱۹۳۴- ۱۹۷۳ هق در قاهره چاپ شده است.

۳- قدیمی‌ترین چاپ این کتاب متعلق به مطبوعه بولاق قاهره در ۱۲۷۰ هق و جدیدترین آن با تحقیق گران‌سنج ایمن فواد سید و توسط موسسه الفرقان در لندن عرضه شده است.

بعد «چارلز موراز» عضو تحریریه مجله آنال اظهار داشت (هوپریت، ۱۳۸۵، ص۳). مقریزی پنج قرن پیش از «لوسین فور» فرانسوی (۱۸۷۸-۱۹۵۶) که با تألف دو اثر معروفش «سرزمین و تکامل انسانی»^۴ و «راین: مشکلات تاریخی و اقتصادی»^۵ ارتباط تاریخ و جغرافیا را تأکید کرد و نشان داد به واسطه ساختارهای اجتماعی و فرهنگی، محیط بر انسان اثر می‌گذارد، با تمرکز بر حوادث مرتبط با رود نیل، تأثیر جغرافیای طبیعی بر توسعه یا عدم توسعه را تبیین کرد و اساساً دیدگاه «فرناندو برودل» (۱۰۹۲-۱۹۸۵) وارث «لوسین فور» مبنی بر نقش سرزمین در تاریخ را قرنها قبل تشریح کرد.

می‌توان گفت نظریه اجتماعی مقریزی را یک متغیر مستقل و چند متغیر وابسته شکل می‌دهد. او ریشه و اساس بحران اقتصادی و اجتماعی را در سوء تدبیر حاکمان و زمامداران و غفلت و بی خبری آنها از مصالح مردم دانسته است (متغیر مستقل). او معتقد است از این عامل اصلی، عوامل دیگری همچون احراز مناصب دولتی با رشویه، بالا رفتن هزینه‌های دولتی و رواج انواع پول کم ارزش به جای درهم و دینار، به وجود می‌آیند، که می‌توان از آنها به عنوان متغیرهای وابسته تحقیق تعبیر کرد. کتاب کم حجم «اغاثة الأمة بكشف الغمة» در بر دارنده دو نظریه از نظریات جدید و پیچیده اقتصادی است، که یکی با بحران‌ها و نقش آن‌ها مرتبط است و دیگری به ثبت قیمت و پول نقد و بررسی تحولات آن ارتباط دارد. در این نوشتار نظریه اجتماعی مقریزی به تفصیل تشریح خواهد شد.

^۴. La terre et L'évolution humaine

^۵. La Rhin: Problem d'histoire et d'économie

اسدی که کارمند دیوان انشاء و محاسب دولت ممالیک برجی یا چرکسی بود. او تأثیراتی از خود بر جای گذاشته و برخی از آن‌ها را برای مسئولان دولتی تألف کرده است؛ مانند «التسییر و الاعتبار و التحریر و الاختبار فیما یجب من حسن التدبیر و التصرف و الاختبار» که مهمترین اثر او در حوزه سیاست و جامعه شناسی است.^۱

تاج الدین سبکی (۷۲۷-۷۷۱ ق) در کتاب «معید النعم و مبید النقم»^۲ ضمن بحث از نظام مالی و اداری ممالیک و وظایف دیوان‌های آن عصر دلایل فساد و بحران‌های ملی عصر ممالیک را تشریح می‌کند و نیز ابن قیم جوزیه (۶۹۱-۷۵۱ ق) با تألف «الطرق الحکمیة فی السياسة الشرعیة» و همین طور استادش ابن تیمیه فقیه مشهور حنبی دلایل دغدغه‌های خود را در این باره بیان کردند. اما بیش از همه مقریزی با تألف «اغاثة الأمة بكشف الغمة» اثرگذار بوده است. مقریزی پنج سده پیش از ظهور مکتب «آنال» توجه خود را در این کتاب به موضوعاتی معطوف داشته که قابل اندازه‌گیری و شمارش باشند، درست در زمانی که مفاهیمی چون آمار برای غربی‌ها ناآشنا بوده است.^۳

او نشان داد نویسنده و مورخی است که در بررسی‌های تاریخی خود اقتصاد و جامعه شناسی را نادیده نگرفته است. همان دلایل دغدغه‌هایی که چند قرن

۱- این کتاب با تحقیق دکتر عبد القادر احمد طلیمات (قاهره، ۱۹۶۷) چاپ شده است.

۲- تحقیق محمد علی النجار، ابوزید شبی و محمد ابو العيون (قاهره، ۱۴۱۴م).

۳- پژوهشگران معتقدند از قرن سیزدهم میلادی تا ۱۶۸۰ م مرحله "پیش‌آماری"، ۱۶۸۰ تا آغاز قرن نوزدهم "قرب آماری" و قرن نوزدهم، قرن "آماری" است (عبدالله العروی، ۱۹۹۲م، ج ۱، ص ۱۴۲).

اقتصادی و اجتماعی متأثر از محیطی هستند که نظریه پردازان در آن می‌زیند. باید گفت شرایط بحرانی جامعه مصر، که مقریزی خود آن را لمس می‌کرد باعث شد تا او دست کم از جهت تئوری به فکر چاره اندیشی بیفتند و به نگارش چنین اثری در ارائه اندیشه اجتماعی خویش، اقدام کنند.

۱-۲. تجارب شخصی و واقع نگری

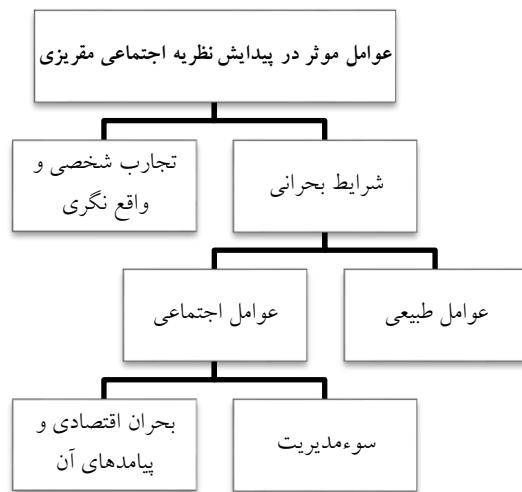
مقریزی برای مدتی در قاهره مسئولیت حسنه را بر عهده داشته است که این منصب او را با واقعیت‌های جامعه بیشتر آشنا کرده و به عنوان یک کارشناس، به زوایای پنهان حیات اقتصادی آن پی بردا. او با آگاهی و بصیرتی که داشت می‌دید که چگونه سوء تدبیر زمامداران، آثار مخرب خود را در جامعه نشان می‌دهد و مردم را با مشکلات فراوانی رو به رو می‌سازد. بنابراین، این تجربه‌های شخصی و عهده داری مسئولیت‌های مهم، وی را به چنین نظریه‌ای رساند (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۵).

۲. عوامل بحران زا در جامعه

۱-۲. عوامل طبیعی

با این که نظریه اجتماعی مقریزی، بر پایه عوامل اجتماعی بحران در جامعه شکل گرفته، اما او از این نکته غفلت نکرده است که عوامل طبیعی هم در ایجاد آن موثرند. به همین سبب، با همه جانبه نگری و اعتدال مناسبی می‌نویسد: بحران‌های اقتصادی، گرانی و قحطی همیشه از آغاز زندگی بشر تا به امروز بوده و خواهد بود و در بیشتر موارد این بحران‌ها در مصر زاییده آفات آسمانی همچون جاری نشدن آب نیل در مصر، نباریدن باران در سرزمین‌های شام، حجاز، عراق و یا آفات زیان‌بار دیگری مانند بادهای سمی،

مدل نظریه اجتماعی مقریزی

۱. عوامل موثر در پیدایش نظریه اجتماعی مقریزی
هر نظریه اجتماعی در اوضاع و شرایط ویژه‌ای بروز می‌کند و عواملی در پیدایش آن موثرند. در پیدایش و شکل گیری نظریه و اندیشه مقریزی نیز عواملی دخیل بوده‌اند. در مجموع می‌توان عناصر و عوامل تشکیل دهنده نظریه اجتماعی مقریزی را در موارد ذیل خلاصه کرد:

۱-۱. شرایط بحرانی

موضوع اصلی و اساسی دانش جامعه شناسی بحران‌های اجتماعی است و این علم زاییده بحران‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است. به نظر گاستون بوتول، برجسته‌ترین پیشرفت‌ها در تفکرات مربوط به پدیده‌های اجتماعی، در دوران‌های بحرانی یا هنگام بروز بحرانی ویژه به وجود آمده‌اند (آزاد ارمکی، ۱۳۷۶، ص ۶۹). آنچه مقریزی به آن پرداخته است تنها یک بررسی اقتصادی صرف نیست، چون او این بحران را در پرتو متغیرهای اجتماعی و سیاسی بررسی نموده است، چرا که به طور طبیعی نظریات

پیدایش بحران‌های اقتصادی و اجتماعی در جامعه، سوء تدبیر حاکمان و زمامداران است، همان‌هایی که از مصالح مردم غافل و بی خبرند.

مقریزی به برخی نمونه‌ها اشاره نموده و در گزارش بحران زمان فرعون پسر مسور، نهمین پادشاه مصر پیش از طوفان نوح(ع) می‌نویسد: «و سبیه أن الظلم و الهرج كثرا حتى لم ينكره أحد، فأجدبت الأرض و فسدت الزروع و جاء بعقب ذلك فهلك الملك فرعان و هو سكران» (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۷). وی ظلم و ستم و هرج و مرج را عامل قحطی و فساد دانسته است. همچنین او به بحرانی در زمان سومین فرعون از فراعنه مصر اشاره کرده است که با تدبیر حضرت یوسف(ع) برطرف شده و قرآن کریم هم از آن یاد کرده است (مقریزی، ۱۴۲۰، صص ۱۹-۲۰). مقریزی پیامدهای سوء مدیریت را در سه مورد منحصر کرده است:

۱-۱-۲-۱. احراز مقام‌های دینی و دولتی با رشوه (فساد سیاسی)

مقریزی فساد سیاسی را ریشه و اساس فساد در جامعه می‌داند؛ که دیگر مفاسد پیامد آن است. فساد سیاسی در دیدگاه وی چنین تصور می‌شود که گروهی با پرداخت رشوه، برخی مقام‌های حساس و مناصب کلیدی قدرت سیاسی و دینی را عهده دار می‌شوند، که جز با پرداخت مال فراوان کسی نمی‌تواند به آن دست یابد. نتیجه آن می‌شود که هر ناآگاه و مفسد به جایگاهی دست می‌یابد که هرگز آرزویش را هم نمی‌کرد. به طور طبیعی، وقتی کسانی با دادن رشوه به این مقامات می‌رسند، با رسیدن به قدرت، مال از دست رفته را با احتکار کالاهای

ملخ و ... بوده‌اند. این سنت خداوند درباره آفریدگانش است که وقتی از دستورهای او نافرمانی می‌کنند و مرتكب گناه می‌شوند، به این مصیبت‌ها گرفتار می‌آیند (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۵۹).

مقریزی نخستین بحران و گرانی به وجود آمده در مصر، در زمان هفدهمین پادشاه از پادشاهان مصر پیش از طوفان را گزارش می‌کند، و می‌نویسد: «و كان سبب الغلاء، ارتفاع الأمطار و قلة ماء النيل» (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۷). علت پیدایش گرانی، نیامدن باران و کم شدن آب رود نیل بود.

۲-۲. عوامل اجتماعی

مقریزی پس از بیان تأثیر عوامل طبیعی در ایجاد بحران در جامعه می‌نویسد: «اما آنچه امروز در کشور به وجود آمده، بر خلاف گذشته، معلوم عوامل طبیعی نیست» (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۵۹). بلکه عوامل اجتماعی در آن دخالت دارند. اکنون این عوامل و کارکردهای آن‌ها را از دیدگاه مقریزی بررسی می‌کنیم:

۲-۱. سوء مدیریت

مقریزی در آغاز کتاب خویش چنین می‌نویسد: «و من تأمل هذا الحادث من بدايته الى نهايته و عرفه من اوله الى غايته، علم أن ما بالناس سوى سوء تدبیر الزعماء و الحكماء و غفلتهم فى صالح العباد» (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۲)؛ اگر کسی در این گونه رویدادها دقت و تأمل کند و آغاز تا انجام آن را خوب بشناسد، خواهد فهمید که علت تمام این ناگواری‌ها، بی تدبیری زمامداران و غفلت و بی خبری آنان از مصالح مردم است نه گرانی و قحطی‌های ویران گر. بنابراین، از دیدگاه مقریزی عامل اصلی

پس در همه این موارد، اراده به معنای نزدیک شدن وقت عمل است. چون برگشت آن به تحقق اسبابی است که اقتضای هلاکت ایشان را دارد، و آن عبارت از کفران ایشان به نعمت و طغیان به معصیت است، هم چنان که فرموده «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأُزِيدَنَّكُمْ وَ لَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ» (ابراهیم: ۷)، اگر شکر بگزارید قطعاً نعمتهايان را زیادتر می‌کنم و اگر کفران کنید، عذاب من شدید است.

نیز فرموده: «الَّذِينَ طَغَوُ فِي الْبِلَادِ، فَأُكْثِرُوا فِيهَا الْفَسَادَ، فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رِبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ، إِنَّ رَبَّكَ لِبَلْمِرْصَادٍ»؛ کسانی که در بلاد طغیان ورزیده در آنها فساد را زیاد کردند، پس پروردگارت تازیانه عذاب را بر ایشان فرود آورده‌که پروردگار تو در کمینگاه است (فجر: ۱۱).

زمخشری در توجیه این امر گفته است: امر در اینجا حتماً امری است مجازی، و اما وجه مجازیت آن این است که خداوند نعمت را بر آنان بسیار کرده و وسیله پیروی شهوت را بر ایشان فراهم نموده پس گویی که ایشان ماموریت داشته اند که نعمت‌های خدا را در این کار صرف کنند. ولی حقیقتش این است که خداوند نعمت را برای این ارزانیشان داشت که شکرگزاری نموده و در راه خیر صرف کنند، و ممکن از احسان و نیکی باشند، هم چنان که ایشان را صحیح و سالم و نیرومند آفرید و از ایشان خواست تا خیر را بر شر و اطاعت را بر معصیت مقدم بدارند، ولی ایشان فسق و فجور را مقدم داشتند، و چون دست و دامن بدان بیالودند. «قول» که همان کلمه عذاب باشد برایشان استقرار یافت، و نابودشان کرد (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۰۵).

افزایش مالیات‌ها و نرخ‌ها، تأمین می‌کنند (مقریزی، ۱۴۲۰، صص ۶۲-۶۳).

مقریزی به وجود این نوع فساد سیاسی در زمان حیات خویش اشاره کرده و می‌نویسد: فساد سیاسی تا سال ۸۰۶ ق یعنی تا زمان مرگ الظاهر برقوق (از سلاطین ممالیک برجی ۹۲۲-۷۸۴) ادامه یافت، اما آثار نامطلوب آن پس از مرگ وی پدیدار شد، چون او به نیازمندان مستمری پرداخت می‌کرد و هنوز در دست مردم کالایی بود و می‌توانستند در برابر گرانی و قحطی مقاومت کنند و کسی از گرسنگی نمی‌مرد، اما پس از مرگ برقوق وضعیت بدتر شد و قیمت‌ها بالاتر رفت به طوری که منجر به شورش روستائیان گردید (مقریزی، ۱۴۲۰، صص ۶۳-۶۴).

این قسمت به آیه ۱۶ سوره مبارکه اسراء اشاره دارد: «وَ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهَلِّكَ قَرْيَةً أُمْرَنَا مُتَرَفِّهِا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقُولُ فَلَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا» و چون بخواهیم شهری را هلاک کنیم، خوشگذرانیش را و می‌داریم تا در آن به انحراف و فساد بپردازند، و در نتیجه عذاب بر آن شهر لازم گردد، پس آن را یکسره زیر و رو کنیم.

معنای جمله «وَ إِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهَلِّكَ قَرْيَةً» این است که وقتی زمان هلاک کردن قومی نزدیک شد چنین و چنان می‌کنیم، و این تعییر از قبیل این است که می‌گویند: وقتی فلانی می‌خواست بمیرد چنین و چنان گفت، و آسمان وقتی می‌خواست ببارد فلان جور شد، چون پر واضح است که هیچ کس به حقیقت معنای اراده، اراده مردن نمی‌کند، و آسمان هم اراده باریدن ندارد، در قرآن هم آمده «فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ» (کهف: ۷۷)؛ دیواری یافتند که می‌خواست خراب شود.

فرا می‌خوانی، آن کسی است که (هم) توانمند است و (هم) درستکار (و امانتدار). هنگامی که دختر "شعیب" از کارایی و امانتداری "موسی" سخن گفت، پدرش پرسید: دخترم از کجا دریافتی که او این گونه است؟ او پاسخ داد: اما توانمندی و کارایی او را از آنجا دریافتمن که سنگ بزرگ دهانه چاه را، که ده نفر جابجا می‌کنند، خودش به تنها بی‌برداشت و کناری نهاد؛ و درستکاری و امانتداری او را نیز از آنجا دریافتمن که وقتی از سوی شما برای دعوت او رفتم، به هنگام آمدن از آنجایی که باد می‌وزید و لباس انسان را جابجا می‌کرد، او خوش نداشت که باد لباس‌های مرا جا به جا کند، به همین جهت از من خواست از پی او حرکت کنم و هر کجا لازم است از پشت سروی، راه خانه را به او بنمایانم. و اینجا بود که این دو نکته مهم در مورد موسی علاقه "شعیب" را نسبت به او افزود (طباطبایی، ۱۳۶۶، ج ۱۶، ص ۳۸).

همچنین پروردگار در آیه ۵۵ سوره مبارکه یوسف می‌فرمایند: «قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِظْ عَلِيمٌ»؛ یوسف پیشنهاد کرد، خزانه‌دار کشور مصر باشد و گفت: مرا در رأس خزانه‌داری این سرزمین قرار ده چرا که من هم حافظ و نگهدار خوبی هستم و هم به اسرار این کار واقفم.

تعبیر «إِنِّي حَفِظْ عَلِيمٌ» دلیل بر اهمیت "مدیریت" در کنار "امانت" است و نشان می‌دهد که پاکی و امانت به تنها بی‌پذیرش یک پست حساس اجتماعی کافی نیست، بلکه علاوه بر آن آگاهی و تخصص و مدیریت نیز لازم است. هنگامی که شاه گفت که یوسف را نزد من بیاورید، در حضور حضرت یوسف گفت: «إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدُنَا مَكِينٌ أَمِينٌ»

مقریزی در اثر خود به مواردی از وجود چنین فساد سیاسی در برخی حکومت‌های پیشین به ظاهر اسلامی، اشاره دارد. مثلاً، "حسن ابراهیم حسن" درباره احراز منصب وزارت با پرداخت رشوه در عصر دوم عباسی می‌نویسد: "به دوران دوم عباسی از ضعف خلافت، قوت وزیران بیفزود و رقبابت بر وزارت بیشتر شد و دسیسه و رشوه برای وصول به این مقام رواج یافت" (ابراهیم حسن، ۱۳۶۶، ص ۶۰۳).

"آدام متز" درباره همین نوع از فساد سیاسی در عصر آل بویه می‌نویسد: "در سال ۳۵۰ ق ابوالعباس بن ابی الشوراب با تعهد پرداخت سالیانه دویست هزار دینار به خزانه معزالدوله، به قضاوت بغداد رسید. او صورت و سیرت زشتی داشت و متهم به غلام بارگی و شهوت رانی و شراب خوارگی بود" (متز، ۱۳۶۴، ص ۲۵۳).

نخستین پیامد منفی رشوه در جامعه، ویرانی اخلاق اجتماعی است که ضوابط اخلاقی را از بین می‌برد و امید به عدل و قانون را به یأس تبدیل می‌کند. افرون بر این رشوه دستگاه اداری را فلجه نموده و باعث حاکمیت روابط بر ضوابط می‌گردد (اصغری، ۱۳۷۷، ص ۱۴۸).

به سبب همین آثار زیان‌بار است که در متون دینی جهت بازدارندگی، رشوه را حرام اعلام کرده‌اند. مصدق همین امر در آیه ۲۶ سوره مبارکه قصص است که می‌فرماید: «قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوْيُ الْأَمِينُ»؛ یکی از آن دو (دختر) گفت: هان ای پدر! او را به خدمت فراخوان، چرا که (در این صورت) بهترین کسی را که به کار

نفسانی خود مبارزه می‌کند.		
اهل استبداد نیست، در همه امور به مشورت با دیگران اقدام می‌کند.	۱۵۹	آل عمران
مبارزه با ظلم و تلاش برای سبک بار ساختن مقررات اجتماعی ملت	۸۸-۸۷	كهف
مسئولیت پذیری نسبت به اعمال زیر دستان و نظارت دقیق با بهره‌گیری از ابزارهای مادی و معنوی و پاسخگویی نسبت به رفتار آن‌ها	۴۷ و ۴۳	طه

در آیه ۱۸۸ سوره مبارکه بقره نیز همین اصل دوباره مورد تأکید قرار گرفته است: «وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ»؛ و اموال یکدیگر را به باطل (و ناحق) در میان خود نخورید! و برای خوردن بخشی از اموال مردم به گناه، (قسمتی از) آن را (به عنوان رشو) به قضات ندهید، در حالی که می‌دانید.

جدول شماره ۲. آثار ویرانگر رشوه در جامعه

مضمون اصلی	آیه	سوره
خداد رشوه خواران را سرزنش می‌کند و اموال آن‌ها را پاره‌ای از آتش دوزخ می‌داند.	۴۲-۴۱	مائدہ
رشوه خواری ننگ اور ترین عمل اجتماعی است. علما و دینداران باید در برابر عمل رشوه خواری بایستند و با اهل آن مبارزه کنند.	۵۹	
اهل رشوه همان اهل نفاق هستند.		
رشوه امری نابهنجار در حوزه عمل اجتماعی است که با وجود آگاهی همگان از زشتی این عمل باز مرتكب می‌شوند که صاحبان قدرت و منصب در جامعه بیشتر در معرض این فساد هستند.	۱۸۸ و ۲۷۹	بقره
تعذر در اموال دیگران	۲۹	نساء

(یوسف: ۵۵)؛ یعنی شما امروز نزد ما دارای موقعیت و منزلت خاصی می‌باشی و امین و پاکدامن و درستکار هستی (مکارم شیرازی، ۱۳۷۹، ج ۲، ص ۴۳۰).

جدول شماره ۱. ویژگی‌ها و خصوصیات حاکم صالح از نظر قرآن

سوره	آیه	مضمون اصلی
مائده	۵۵	کسانی می‌توانند امین خوبی باشند که اهل ایمان به خدا و رستاخیز باشند. حاکم صالح همواره به مسئولیت‌های مالی خود عمل می‌کند و زکات مال خود را به موقع می‌پردازد.
بقره	۲۱۳-۲۴۶	برخورداری از توان لازم جسمی امری است که باید حتما در مورد حاکم مورد توجه قرار بگیرد. همچنین عالم باید از مطلق علم برخوردار باشد.
اعراف	-۱۲۸	همانگونه که مکنت یابی دولت‌ها بر پایه مشیت الهی است، زوال حکومت‌ها نیز وابسته به مشیت الهی است که این تغییرات، آزمونی از سوی خداست و این امتحان تقوا پیشگان به وسیله حکومت است.
نساء	۱۴۱۸۳	ایمان شرط دائمی و اصلی حاکمان صالح و مشروع است. اطلاع رسانی دقیق جهت مقابله با هر گونه شایعه و از میان رفتن امنیت روانی و روحی جامعه.
نور	۵۵-۵۶	کسانی لیاقت انتخاب شدن را برای حکومت دارند که اهل تقوا باشند و پرهیزگاری جزو خصیصه ذاتی و طبیعت ثانوی آنان قرار گرفته باشد.
یوسف	-۵۴	دولت یابی، مکنت بخشی از سوی خداست تا زمینه مناسبی فراهم شود برای بشر جهت دستیابی به هدف آفرینش هستی و انسان. همچنین امانتداری به عنوان شرط لازم و ضروری برای حاکمان جهت تصدی گری مقام حکومت سخن به میان امده.
انبیا	۱۰۵	خلافت از آن صالحانی است که در مقام عوادیت نشسته اند و از مقام عبودیت ربوبی بر هستی، مجاز به حکمرانی می‌باشند.
ص	۲۶	حاکم صالح، اهل عدالت است و با هواهای

گفت: مقریزی نخستین نویسنده عرب است که به اثر پول (نقد) در حیات اقتصادی و اجتماعی پرداخته است (ناصری طاهری، ۱۳۷۲، ص ۴۵). هر چند پیش از وی برخی اندیشمندان مسلمان مانند قاضی ابو یوسف، محمد بن حسن شیعیانی و... آشاری را در زمینه امور اقتصادی نوشته اند^۱ اما هیچ کدام مانند مقریزی به تحلیل آن نپرداخته اند. او میان بحران اقتصادی مصر با سیاست پولی آن کشور ارتباط ایجاد کرده و می‌گوید: بالا رفتن نرخ‌ها و قیمت‌ها ارتباط مستقیم با پول دارد، به طوری که میزان پول موجود در گردش جامعه در بهای اجناس و خدمات تاثیرگذار است. مقریزی برای اثبات نظریه خود در تثبیت پول نقد می‌گوید: همیشه درهم و دینار پول رایج میان ملت‌ها، از آغاز آفریش تاکنون، بوده است و در هیچ گزارش تاریخی ای نداریم که ملتی جز این دو را به عنوان پول رایج خویش برگزیده باشد.

او به نقل از ابن عساکر در تاریخ دمشق می‌نویسد: نخستین کسی که درهم و دینار را ضرب نمود آدم (ع) بود و هم او گفته است که زندگی و معاش جز در گرو این دو به صلاح نخواهد انجامید» (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۶۶-۶۷). او سپس گزارش نسبتاً مفصلی درباره ضرب سکه از آغاز تا اوایل قرن سوم ارائه کرده و در پایان می‌گوید: نخستین کسی که درهم‌های مغشوش و سکه‌های ناسره ضرب کرد، عبید الله بن زیاد بود. پس از آن در شهرهای دیگر در

۱- برای آگاهی بیشتر درباره کتاب‌های نویسنده‌گان یاد شده در زمینه پول و امور اقتصادی ر.ک: خالد الترکمانی، عدنان (۱۴۱۱ق)، المذهب الاقتصادی الاسلامی، بیروت: مکتبه السوادی.

۲-۱-۲. افزایش مالیات‌ها و هزینه‌های تولید (غلاء الاطیان)

یکی از کارکردهای سوء مدیریت در جامعه، افزایش هزینه‌های تولید و مالیات به وسیله کسانی است که با پرداخت رشوه پست‌هایی را تصاحب کرده اند. مقریزی چگونگی به بحران رسیدن جامعه به وسیله این عامل را چنین تحلیل می‌کند که وقتی امیران با پول به مناصب دست یافتد، برای نزدیک شدن به سلطان، ابزاری بهتر از پول و ثروت نمی‌یابند و ناچار هریک، زمین‌های اقطاعی و کشاورزان زیر نفوذ خویش را تحت فشار قرار داده و هزینه‌ها را افزایش می‌دهند؛ به طوری که گاهی این هزینه‌ها تا ده برابر افزایش می‌یابند. با این کار محصولی که کشاورزان به دست می‌آورند، برآن‌ها گران تمام می‌شود (غانم، ۱۹۹۳، صص ۲۵۹-۲۶۰).

در نتیجه بیشتر روستاهای و شهرها ویران شده و زمین‌های زراعی بدون کشت رها می‌شوند و جامعه با کمبود محصولات کشاورزی مواجه می‌گردد. به همین سبب کشاورزان در اثر قحطی در سرزمین‌های گوناگون پرا کنده می‌شوند (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۶۶). در این صورت است که این سنت الهی مصدق می‌یابد که در آیه ۶۲ سوره مبارکه احباب می‌فرمایند: «سُنَّةُ اللَّهِ فِي الْأَذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلٍ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةَ اللَّهِ تَبَدِّيلًا». خدا سنت نهاد، سنت نهادنی درباره کسانی که پیش از این گذشته‌اند و برای طریقه خدا هرگز تغییری نمی‌یابی.

۲-۱-۳. رواج پول کم ارزش (رواج الفلوس)

یکی دیگر از کارکردهای منفی سوء مدیریت در جامعه رواج پول‌های کم ارزش است. شاید بتوان

هر امّتی جدا از بقا و فنای افراد آن، بقا و فنای خاص خود را دارد و زمانی که اجل امّتی فرارسد هیچ چیز نمی‌تواند از آن جلوگیری کند.	۹۶و۳۴	اعراف
سخن از پرسشی است که از سوی مشرکان خطاب به رسول خدا(ص) مطرح شده که: «خدا چه زمانی بین ما و تو قضاوت می‌کند و ما را هلاک و ایمان آورندگان به تو را نجات می‌دهد»	۴۹-۴۸	یونس
کیفر الهی تنها در زمان معین آن فرا می‌رسد	۶۱	نحل
کیفر الهی تنها در زمان معین آن فرا می‌رسد	۴۵	فاطر
موضوع اجل اقوام و امّت‌ها بیان شده که در آغاز این سوره هدف از فرستادن نوح را انذار قومش پیش از فرار سیدن عذاب دردناک و سرآمدن اجل مقرر دانسته است.	۱	نوح
هرگاه اراده خدا به نابودی قومی تعلق گیرد، هیچ قدرتی نمی‌تواند مانع تحقق این اراده شود	۱۱	رعد
گرفتار آمدن قوم فرعون پس از کفر ورزیدن‌شان نشانه‌ای از یک قاعده کلی است.	۵۳-۵۲	انفال

۲-۲-۲. دیدگاه مقریزی درباره یک قانون اقتصادی با دقت کردن در آنچه تحت عنوان "رواج پول کم ارزش" به مثابه عاملی از عوامل بحران آفرین در جامعه مطرح شد، به این نتیجه می‌رسیم که مقریزی یک پدیده اقتصادی را به خوبی تحلیل کرده و به این قاعده پی برده است که رواج پول کم ارزش، باعث می‌شود پول خوب و با ارزش از صحنه معاملات خارج شود. این قاعده اقتصادی، به قانون گرشام شهرت یافته و به یک اقتصاد دان و تاجر انگلیسی به نام سر توماس گرشام (۱۵۷۹-۱۵۱۹ق) منسوب است. او در قرن شانزدهم میلادی مشاور عالی ملکه الیزابت انگلیس بوده است (قره باغیان، ۱۳۷۶، ص ۳۳۶).

زمان حکومت‌های غیر عرب منتشر شد و تا کنون هم رواج دارد (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۸۴-۸۵). به اعتقاد مقریزی در این ضرب سکه رازی نهفته است. چرا که هر کس سیره و روش شاهان را مطالعه کند متوجه می‌شود که آن‌ها ابا داشتند که از دیگر سلاطین نامی بماند و دوست داشتند تنها نام خودشان به عظمت بردۀ شود. او در سرزنش شاهان، می‌گوید: بهترین و شریف ترین کار برای ماندگاری نام انسان، پیروی از حضرت ابراهیم(ع) است (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۹۲-۹۳).

در آیه ۸۴ سوره مبارکه شعراء از زبان او آمده است: «وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِلْقَ فِي الْأَخْرِينَ»؛ و برای من در میان امتهای آینده، زبان صدق (و ذکر خیری) قرار ده. این بخش که به عوامل بحران اجتماعی و اقتصادی در جامعه اختصاص دارد را می‌توان با آیه ۱۱ سوره مبارکه رعد به پایان برد: «لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مَّنْ يَئِنِّيْ يَدِيهِ وَمَنْ خَلْفِهِ يَحْظُونَهُ مِنْ أُمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغِيرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يَغِيرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءً فَلَا مَرَدَ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالِّ؛ برای او فرشتگانی است که پی در پی او را به فرمان خدا از پیش رو و از پشت سر پاسداری می‌کنند در حقیقت خدا حال قومی را تغییر نمی‌دهد تا آنان حال خود را تغییر دهند و چون خدا برای قومی آسیبی بخواهد هیچ برگشتی برای آن نیست و غیر از او حمایتگری برای آنان نخواهد بود.

جدول شماره ۳. وقت و اجل شرط نابودی تمدن‌ها

سوره	آیه	مضمون اصلی
کهف	۵۸	خدا به مجرد گناه و عصیان قومی را گرفتار عذاب نمی‌کند بلکه خدا از سر رحمت خود برای هر قومی سر رسیدی تغییر ناپذیر قرار داده است.

سنچش تغییرات قدرت خرید پول همت گماشت
(مریدی و نوروزی، ۱۳۷۳، صص ۵۴۰-۵۴۱).^۴

به نظر برخی جامعه شناسان اقتصاد، فیشر در نظریه مقداری پول، دنباله رو مقریزی است. مقریزی با بررسی تاریخ انواع پول در مصر، این نظریه را پیش از فیشر مطرح کرده است (غانم، ۱۹۹۳، ص ۲۶۲).

آن چه به اهمیت نظریه مقریزی و کتاب اگاثه الامه او می‌افزاید این است که وی کتاب دیگری به نام "شذور العقود فی ذکر النقود" نوشته و در آن به تاریخ انواع سکه در دنیای اسلام پرداخته که نشانگر علاقمندی او به تحلیل مسائل اقتصادی و اجتماعی می‌باشد (مقریزی، ۱۴۰۸، ص ۴۴).

مقریزی نیز در بیان اوضاع اقتصادی عصر پر بحران ممالیک و به عنوان مثال عصر سلطان برقوق (۸۰۱-۷۹۲ق) بر همین نکته تأکید دارد و می‌نویسد: در آن زمان مردم با سه نوع پول داد و ستد می‌کردند. نخست فلوس مسی بود و بیش از پول‌های دیگر به کار می‌رفت. نوع دوم دینار (طلا) بود که بسیار اندک به کار می‌رفت و سوم نقره که به علت کمیابی، داد و ستد با آن باطل شده بود. بنابراین پول مسی به قدری رواج یافته بود که تمام معاملات و کالاهای با آن سنجیده می‌شد و مردم از این وضعیت ناراضی و شاکی بودند (مقریزی، ۱۴۰۸، ص ۷۱).

مقریزی در ادامه تأکید می‌کند فقط باید پول اصلی گذشته یعنی دینار و درهم (با فلز طلا و نقره) در چرخه معاملات وارد شود. او می‌نویسد؛ «ما بر این باوریم که پول نقد (سکه) که شرعاً و عقلاً اعتبار دارد

۴- جهت آگاهی بیشتر از نظریه فیشر ر.ک: باتلر، ایمون (۱۳۷۷)، اندیشه‌های اقتصادی میلتون فریدمن، ترجمه فریدون تفضلی، تهران، نشر نی.

این قانون هرچند با عبارت "پول بد، پول خوب را از رواج می‌اندازد" عنوان شده و در دوره‌های ارزش باختگی سکه یا تضعیف پول به کار می‌رود، ولی در عمل گویای اصل عمومی تری است. این قانون گرچه به نام «گرشام»^۱ شهرت یافته، اما مقریزی پیش از صد سال از تولد او، این قانون را طرح کرده است. و اینگونه جوهر قانون گرشام را آشکار می‌سازد و آن این است که وقتی نرخ‌ها افزایش می‌یابد و دو معدن در ضرب سکه به کار گرفته می‌شود که یکی گران‌تر از دیگری است، جامعه را در انجام عملیات پولی متوجه پول کم ارزش تر می‌کند و باعث پنهان نمودن پول با ارزش تر می‌شود؛ لذا پول بد، پول خوب را از صحنه خارج می‌سازد (غانم، ۱۹۹۳، صص ۲۶۴-۲۶۳).

۲-۲-۳. مقریزی و نظریه مقداری پول

قرنها بعد در مغرب زمین، «ایروینگ فیشر»^۲ (۱۸۶۷-۱۹۴۷م) اقتصاد دان مشهور امریکایی که به قول «لایونل رابینز»^۳ مورخ اقتصادی انگلیس، شگفت انگیزترین اقتصاددان نظری - تحلیلی است با تألف کتاب "شاخص قیمتها" نظریه مقداری یا کمی پول را بنام خود ثبت کرد. نظریه‌ای که میان کمیت پول و سطح قیمت‌ها رابطه برقرار می‌کند و معتقد است هرگاه ارزش کمی پول تغییر کرد قیمت‌ها نیز تغییر می‌کند و جامعه دستخوش بحران می‌شود بعبارتی او در کتاب شاخص قیمت‌ها به مشخص کردن ویژگی‌های بهترین شاخص عملی قیمت‌ها در

۱. Gresham's Law

۲. Irving Fishre

۳. Lionel Robbins

زدن میان فساد سیاسی، افزایش هزینه‌ها و رواج فلوس از یک سو و تهدید امنیت اجتماعی، از سوی دیگر؛ پدیده اخیر را معلول عوامل سه گانه بحران آفرین در جامعه دانسته است. او به نمونه‌های فراوانی از سلب امنیت اجتماعی در اثر وجود بحران اقتصادی در آثار خود آورده و در این رابطه نوشته است: «در سال ۱۴۵۲ق که در دولت آل اخشید بحران اقتصادی به وجود آمد و بهای برخی اجناس بسیار افزایش یافت، امنیت اجتماعی مصر سلب شد در این زمان که تدبیر امور جامعه در دست ابومسک کافور اخسیدی بود، باع و غلات مردم به غارت رفت. به همین سبب آنان برآشتفتند و در روز جمعه وارد مسجد عتیق فسطاط شدند و نزدیک محراب ازدحام کردند. در این شلوغی دو نفر کشته شدند و نماز جمعه اقامه نگردید. پس از مرگ کافور فتنه‌ها و اضطراب‌ها ادامه یافت و در درگیری میان سربازان و امیران عده‌ای کشته و بازارها غارت گردید و آتش سوزی‌های زیادی به وجود آمد و جامعه کاملاً ناامن شده بود» (قریزی، ۱۴۲۰، صص ۲۲-۲۳).

۲-۳. تهدید تمامیت ارضی و سیاست خارجی
این یک امر طبیعی است که دولتها و حاکمیت‌ها اوضاع و شرایط داخلی یکدیگر را با دقت دنبال کرده و در زمانی که حکومتی در دوران ضعف و بحران به سر می‌برد، تمامیت ارضی آن را به مخاطره انداختند. یکی از آثار نامطلوب بحران اقتصادی و اجتماعی در جامعه به مخاطره افتادن و تهدید تمامیت ارضی کشور بحران زده است. قریزی به مواجه شدن دولت فاطمیان با این بحران اشاره کرده که چگونه برخی امیران از این موقعیت بهره برده و سر به شورش می‌نهادند و در اثر آن، بخشی از قلمرو

فقط طلا و نقره است و چیزی جز این دو صلاحیت پول نقد را ندارند. از سوی دیگر، زندگی مردم به حالت عادی باز نخواهد گشت جز اینکه سکه‌ها به حالت طبیعی و شرعی بازگردند. و آن به این است که قیمت کالاهای ارزش کارها فقط با درهم و دینار (طلا و نقره) محاسبه گردند» (قریزی، ۱۴۰۸، ص ۸۰).

همین مورخ اقتصاددان مثال روشنی از روزگار خود آورده و بیان می‌کند: «کسی که ده درهم درآمد روزانه دارد، چنانچه آن را به صورت نقره دریافت کند نه فلوس، بر اساس قیمت‌های امروزی نه تنها برای هزینه زندگی اش کافی است بلکه اضافه هم می‌آید؛ چون غذایی که الان قیمت‌ش سی و هفت درهم فلوس است بر اساس نقره، شش و یک ششم درهم خواهد بود» (قریزی، ۱۴۰۸، ص ۸۶).

با این نظریه، قریزی را می‌توان از پیشروان تئوری کمیت در ارزش پول دانست. او میان کمیت پول و سطح عمومی نرخ‌ها رابطه ایجاد کرده و می‌گوید بر اساس این نظریه وقتی شرایط معینی موجب تغییر در کمیت پول شد، به همان نسبت در سطح نرخ‌ها تغییر به وجود می‌آید و جامعه را با بحران مواجه می‌سازد. او به کمیت پول به عنوان متغیر مستقل و سطح قیمت‌ها و نرخ‌ها به عنوان متغیر وابسته نگریسته است (غانم، ۱۹۹۳، صص ۲۶۱-۲۶۲).

۳. بحران اقتصادی و پیامدهای آن

۱-۳. سلب امنیت اجتماعی
قریزی یکی از آثار بحران را، سلب امنیت اجتماعی می‌داند. این نظریه پرداز واقع نگر با پیوند

با نگاهی به نوع طبقه بندي جامعه مصر به هفت صنف معلوم مى شود معیار مقریزی در این طبقه بندي، ثروت و قدرت است. او مى نویسد: وقتی جامعه با بحران اقتصادی، گرانی و رواج پول‌های کم ارزش مواجه شد، همه اصناف هفتگانه در آن زیان می‌بینند. به گفته مقریزی ممکن است برخی چنین پسندارند که وضع مالی دولتیان بهتر شده است، چون خراج زمین‌هایی که در گذشته، بیست هزار درهم بود، الان به صد هزار درهم رسیده است؛ اما این پندار نادرستی است. وی این مساله را چنین تحلیل می‌کند که آن‌ها در گذشته با دریافت ده هزار درهم، هر چه می‌خواستند می‌خریدند و پس انداز هم می‌کردند؛ زیرا پول رایج آن روز درهمی بود که ارزش آن معادل هزار متعال طلا و چیزی نزدیک به آن بود. اما اکنون به جای درهم نقره‌ای، صد هزار درهم پول مسی جایگزین شده است که ارزش آن معادل ۶۶۶ متعال طلاست.

بنابراین، دولتیان اگر خیر خواه خویش باشند خواهند دانست که با افزایش خراج‌ها، هزینه‌ها، مالیات‌ها و قیمت‌ها نه تنها سودی نکرده‌اند، بلکه زیان هم دیده‌اند. مقریزی این زیان را نتیجه کار کسانی می‌داند که برای رسیدن به اغراض سوء خود، حقیقت را کتمان می‌کنند. او در این قسمت از بحث به آیه ۴۳ سوره مبارکه فاطر اشاره دارد: «إِسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَ مَكْرُّ السَّيِّئَةِ وَ لَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئَ إِلَّا بِأَهْلِهِ». انگیزه این کارشان فقط گردنشی در روی زمین و نیرنگ زشت بود و نیرنگ زشت جز دامن صاحبش را نگیرد. برابر آنچه که در آیات مربوطه می‌خوانیم، خداوند خود بهترین بکار گیرنده این نوع شیوه در

فاطمیان را از آن‌ها جدا می‌کردند. یکی از مواردی که ضعف مالی و بحران اقتصادی باعث از دست دادن مکه و مدینه گردید، این است که در سال ۴۶۲ق نام مستنصر فاطمی از خطبه افتاد و نام القائم عباسی و عضد الدوله بویهی جایگزین آن گردید. علت افکنندن نام خلیفه فاطمی این بود که او هر سال در موسم حج به کاروان راهی مکه یکصد و بیست هزار دینار هزینه می‌پرداخت و چون هزینه‌ها در زمان وزارت یازوری (ناصری طاهری، ۱۳۷۹، ص ۱۴۷).

به دویست هزار دینار در سال رسید، دولت فاطمی نتوانست آن را تامین کند و عضد الدوله به هر یک از امیران مکه و مدینه مبلغ زیادی پرداخت کرد، به همین سبب آن‌ها نام المستنصر را حذف و به جای آن نام القائم عباسی و عضد الدوله را برداشت (مقریزی، ۱۹۶۷، ج ۲، صص ۳۰۳-۳۰۴).

مقریزی پس از آن که گزارشی از بحران‌های اقتصادی مصر و علل پیدایش آن‌ها ارائه کرد، به اقسام اجتماعی مصر می‌پردازد و آن‌ها را به هفت صنف تقسیم می‌نماید و وضعیت هر یک را در رابطه با بحران اقتصادی آن کشور، بررسی می‌کند:

طبقات و اقسام اجتماعی مصر در زمان مقریزی
۱. دولتیان
۲. بازرگانان ثروتمند و صاحبان نعمت و رفاه
۳. بازاریان، برازان و دست فروشان
۴. کشاورزان و روستاییان
۵. فقرا و اقسام کم درآمد شامل فقیهان، دانشجویان و بسیاری از نظامیان و کارمندان دولت
۶. صاحبان صنایع و حرف
۷. نیازمندان و مساکین، که زندگی را با گدایی می‌گذارند

جامعه و در نتیجه افزایش بهای آن می‌شود. به اعتقاد مقریزی فساد اداری هم معلوم و پیامد فساد سیاسی است؛ زیرا وقتی بتوان با رشوی دادن به مناصب دولتی دست یافت، نتیجه آن در انزوا قرار گرفتن افراد شایسته و کاردان خواهد بود (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۱۲-۱۱۳).

۴-۲. اصلاح سیاست پولی

دومین راهکار مقریزی در رهاندن جامعه از بحران اقتصادی و افزایش قیمت‌ها، اصلاح سیاست پولی به وسیله مدیران است. وی راهکار این اصلاح را در بازگرداندن پول رایج به شیوه پیشین و رواج دوباره درهم و دینار(طلاء و نقره) و الغای پول‌های کم ارزش مسی یا ارزش باخته دانسته است. در راستای همین هدف است که می‌نویسد: بدان، ما بر این باوریم که پول نقد (سکه) که شرعاً و عقلاً و عرفاً اعتبار دارد، فقط طلا و نقره است و چیزی به جز این دو صلاحیت پول نقد قرار گرفتن را ندارند. از سوی دیگر، زندگی مردم به حالت عادی باز نخواهد گشت جز این که سکه‌ها به حالت طبیعی و شرعی باز گردند و آن این است که قیمت کالاهای ارزش کارها فقط با درهم و دینار محاسبه گردد، نه جز آن (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۰۸-۱۰۹).

مقریزی با اشاره به این که گرفتار شدن جامعه به سوء تدبیر حاکمان به سبب رفتار خود مردم است (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۱۵) به آیه ۴۱ سوره مبارکه روم اشاره دارد که می‌گوید: «أَلْهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرُ بِمَا كَسَبَتْ أُلْدِي النَّاسِ لِيذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ»؛ به سبب آنچه دستهای مردم فراهم آورده فساد در خشکی و دریا نمودار شده

برابر مکر ظالمین است: «مَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَاكِرِينَ» (آل عمران: ۵۴).

به اعتقاد وی پیامد بحران اقتصادی، بویژه رواج پول کم ارزش، همه اصناف هفت گانه را شامل می‌شود اما بیشترین آسیب را صنف‌های چهارم تا هفتم متحمل می‌شوند، به طوری که بسیاری از آن‌ها از بین می‌روند (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۰۱).

۴. راهکارهای مقابله با بحران اقتصادی

مقریزی در پایان بحث خود درباره راهکارهای مقابله با بحران‌های اقتصادی، با توجه به نظریه اجتماعی اش صحبت می‌کند. این نویسنده و تاریخ نگار سده‌های هشتم و نهم هجری، برای مقابله با نابسامانی‌های اقتصادی و اجتماعی مصر، محورهای ذیل را برای اصلاح جامعه به عنوان راهکارهای رهایی از بحران ارائه کرده است:

۴-۱. از بین بردن فساد سیاسی و اداری

در مباحث پیشین گفته شد که مقریزی اصل و اساس مفاسد اجتماعی را در فساد سیاسی می‌داند و معتقد است علت اصلی مفاسد اجتماعی را باید در سوء تدبیر زمامداران غافل از مصالح مردم جستجو کرد، نه در گرانی قیمت‌ها (مقریزی، ۱۴۲۰، ص ۱۱۱). به اعتقاد وی دو عامل سبب گرانی می‌شود: سبب نخست، که وی آن را در بیشتر موارد عامل گرانی دانسته است، فساد رأی و نا‌آگاهی کسانی است که مسئولیت پذیرفته اند و تصمیم گیری در این گونه امور به آن‌ها واگذار شده است. سبب دوم، حادثه پیش بینی نشده‌ای که منجر به کمبود یک کالایی شده است. مثل نیاز مردم و تقاضای بسیار آن‌ها نسبت به یک کالاست، که منجر به کمبود آن در

نام سر توomas گرشام (۱۵۷۹-۱۶۱۹ق) منسوب است.

قرنها بعد در مغرب زمین، «ایروینگ فیشر» اقتصاد دان مشهور امریکایی با تألیف کتاب «شاخص قیمتها» در سال ۱۹۳۲ نظریه مقداری یا کمی پول را که همان بازخوانی دیدگاه مقریزی است به نام خود ثبت کرد. نظریه‌ای که میان کمیت پول و سطح قیمت‌ها رابطه برقرار می‌کند و معتقد است هرگاه ارزش کمی پول تغییر کرد قیمت‌ها نیز تغییر می‌کند و جامعه دستخوش بحران می‌شود و این اندیشه اقتصادی اجتماعی تقی الدین مقریزی در اغاشه الامه بکشف الغمہ است.

مقریزی در بررسی بحران اقتصادی، به پیامدهای آن از جمله؛ سلب امنیت اجتماعی، تهدید تمامیت ارضی و سیاست خارجی اشاره دارد. وی در این بررسی به طبقات و اقسام اجتماعی مصر می‌پردازد و آن‌ها را به هفت صنف تقسیم می‌نماید و وضعیت هر یک را در رابطه با بحران اقتصادی آن کشور، به ویژه در ارتباط با رواج فلوس و چندگانگی پول بررسی و همه طبقات را متضرر می‌بیند.

مقریزی در پایان بحث خود درباره راهکارهای مقابله با بحران‌های اقتصادی، با توجه به نظریه اجتماعی اش صحبت می‌کند. این نویسنده و تاریخ نگار سده‌های هشتم و نهم هجری، از بین بردن فساد سیاسی و اداری و اصلاح سیاست پولی را راهکاری برای مقابله با نابسامانی‌های اقتصادی و اجتماعی و اصلاح جامعه مصر می‌داند.

است تا (سزا) بعضی از آنچه را که کرده‌اند به آنان بچشاند، باشد که بازگرددند.

نتیجه‌گیری

تقی الدین احمد بن علی مقریزی (۸۴۵-۷۶۶هـ) از کارگزاران دیوان انشاء، قاضی، خطیب و محتسب قاهره در دولت ممالیک مصر بود. یکی از آثار گران‌سنگ این تاریخ‌نگار مصری با نام «أغاثة الأمة بكشف الغمة» است که در بردارنده دو نظریه از نظریات جدید و پیچیده اقتصادی است. مقریزی تنها یک نظریه پرداز دور از واقعیت نیست؛ او ابتدا اوضاع اجتماعی مصر را در رویارویی با این بحران اقتصادی توصیف کرده و سپس از آن به علل و اسباب پیدایش بحران، با توجه به آنچه خود دیده، پرداخته است.

عوامل تشکیل دهنده نظریه اجتماعی مقریزی عبارتند از؛ شرایط بحرانی، تجارب شخصی و واقع نگری، که از عوامل بحران زا در جامعه علاوه بر عوامل اجتماعی، مقریزی به عوامل طبیعی همچون نیامدن باران و خشک شدن رود نیل نیز توجه کرده است. از جمله عوامل اجتماعی موثر، سوء مدیریت است که از نظر مقریزی عامل اصلی پیدایش بحران‌های اقتصادی و اجتماعی در جامعه می‌باشد که از جمله پیامدهای این مساله؛ احراز مقام‌های دینی و دولتی با رشو (فساد سیاسی)، افزایش مالیات‌ها و هزینه‌های تولید و رواج پول کم ارزش است. مقریزی در رابطه با پیامد سوم یعنی رواج پول کم ارزش، به قاعده‌ای دست می‌یابد که رواج پول کم ارزش (بد و پست)، پول خوب و با ارزش را از صحنه معاملات خارج می‌کند. این قاعده اقتصادی، به قانون گرشام شهرت یافته و به یک اقتصاد دان و تاجر انگلیسی به

- منابع**
- ۱- قرآن مجید.
 - ۲- آزاد ارمکی، تقی (۱۳۷۶)، جامعه شناسی ابن خلدون، تهران: انتشارات تبیان.
 - ۳- ابراهیم حسن، حسن (۱۳۶۶)، تاریخ سیاسی اسلام، ترجمه ابوالقاسم پاینده، تهران: سازمان انتشارات جاویدان.
 - ۴- ابراهیم حسن، علی (۱۹۷۷م)، تاریخ الممالیک البحریه، قاهره: بی نا.
 - ۵- ابن خلدون، عبد الرحمن (۱۳۶۶)، مقدمه ابن خلدون، ترجمه محمد پروین گنابادی، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
 - ۶- اصغری، محمد (۱۳۷۷)، بررسی حقوقی و فقهی دو مساله رشوه و احتکار، تهران: انتشارات اطلاعات.
 - ۷- امیری (۱۳۷۸)، «رشوه خواری بیداد می‌کند»، فصلنامه ترجمان اقتصادی، تهران: دانشکده علوم اقتصادی، شماره ۹۱.
 - ۸- طباطبائی، سیدمحمدحسین (۱۳۶۶)، المیزان فی تفسیر القرآن، ترجمه سیدمحمدباقر موسوی همدانی، تهران: بنیاد علمی و فکری علامه طباطبائی.
 - ۹- عبدالغنى غانم، عبدالله (۱۹۹۳م)، علم الاجتماع الاقتصادي فی دراسات المسلمين، اسکندریه: المکتب الجامعی الحدیث.
 - ۱۰- قره باگیان، مرتضی (۱۳۷۶)، فرهنگ اقتصاد و بازرگانی، تهران: موسسه خدمات فرهنگی رسا.
- ۱۱- لندز، دیوید (۱۳۸۴)، ثروت و فقر مال، ترجمه ناصر موقیان، تهران: سروش.
- ۱۲- متز، آدام (۱۳۶۴)، تمدن اسلامی در قرن چهارم هجری، ترجمه علیرضا ذکاوی قراگزلو، تهران: امیر کبیر.
- ۱۳- مریدی، سیاوش؛ نوروزی، علیرضا (۱۳۷۳)، فرهنگ اقتصادی، تهران: موسسه کتاب پیشبرد و انتشارات نگاه.
- ۱۴- المقیری، احمد بن علی (۱۳۸۷ق)، اتعاظ الحفاء بأخبار الائمه الفاطميين الخلفاء، تحقيق جمال الدين الشيال، مصر: مكتبة الثقافة الدينية.
- ۱۵- همو (۱۴۰۸ق)، القوود الاسلامية المسمى بشذور العقود في ذكر القوود، تحقيق السيد محمد بحر العلوم، بيروت: دار الزهراء.
- ۱۶- همو (۱۴۲۰ق)، أغاثة الأمة بكشف الغمة، تحقيق جمال الدين الشيال، مصر: مكتبة الثقافة الدينية.
- ۱۷- مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۷۹)، برگزیده تفسیر نمونه، تحقيق و تنظیم احمد علی بابائی، تهران: دارالكتب الاسلامیه.
- ۱۸- ناصری طاهری، عبدالله (۱۳۷۲)، «تأثیر بحران اقتصادی عصر فاطمی از نگاه مقربی»، فصلنامه آینه پژوهش، تهران: شماره ۲۱.
- ۱۹- همو (۱۳۷۹)، فاطمیان در مصر، قم: پژوهشکده حوزه و دانشگاه.
- ۲۰- هویرت، جورج (۱۳۸۵)، تجربه آنال، ترجمه غلام عباس ذوالفقاری، فصلنامه تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد محلات، شماره ۴.